

سعی می‌کنم آن نقش را در خودم پیدا کنم یک سری معادلاتی در ذهن، قلب، وجود و روح من اتفاق می‌افتد که من از شناخت لحظه به لحظه‌اش قاصر هستم و نمی‌توانم آن را بشناسم و در واقع خیلی کلی است. من در کل می‌توانم بگویم که از کل به جزء می‌رسم، نه از جزء به کل؛ به این معنا که وقتی شما یک پدیده‌ای را آنالیز می‌کنید در واقع آن را به اجزای کوچک تبدیل می‌کنید و با در کنار هم گذاشتن آن اجزای کوچک یک کلی را به دست می‌آورید اما تکنیک از کل به جزء رسیدن این گونه است که در واقع شما وارد این مقوله آنالیز کردن نمی‌شوید بلکه به صورت حسی و به صورت کلی به یک نقش نزدیک می‌شوید. بعضی وقت‌ها بوده که من بعد از اینکه نقش را بازی کرده‌ام خیلی بیشتر به ابعاد روانشناسانه آن شخصیت یا جایگاه اجتماعی آن شخصیت پی برده‌ام. گاهی اوقات در حین کار انگار ایجاز برای من مقدس است که در واقع نخواهم آن شخصیت را در ذهن خودم کاملاً باز کنم.

اگر اشتباه نکنم چهار، پنج سالی هست که از نویسندگی و کارگردانی تئاتر فاصله گرفته‌اید. علتش پر کار شدن شما و کرونا بوده یا علت دیگری هم داشته است؟ و امکان دارد که دوباره به آن فضا بازگردید؟

بله، من در این پروسه چیزهایی نوشته‌ام و به نوشتن بیش از هر چیز دیگری علاقه دارم چرا که آن خلوت را خیلی دوست دارم؛ یعنی وقتی که انسان، خودش با خودش و در درون خودش می‌کود و سفرهایی می‌کند. کرونا خیلی تأثیر گذاشت. من از نظر ذهنی برای اجرای دو تئاتر آمادگی داشته و دارم که یک بخشی از آن به دلیل کرونا و یک بخشی به دلیل مشغله بازیگری که همیشه برای من خیلی جذاب بوده و یک بخشی هم می‌شود گفت که گاهی اوقات تنبلی بوده‌است ولی دلم نمی‌خواهد بگویم که این مقوله را کنار گذاشته‌ام. در واقع جزو آرزوهایم هست که آن را ادامه بدهم. من در حال حاضر به عنوان بازیگر در دو نمایش به نام‌های «دکتر نون» به کارگردانی هادی مرزبان و «فردریک» به کارگردانی حمیدرضا نعیمی همکاری دارم که به شدت به این دو نقش علاقه‌مند هستم و می‌خواهم که این دو نقش را بازی کنم و بعد دلم می‌خواهد دو کاری که خودم نوشته‌ام را به انجام برسانم.

شما در تئاتر، تلویزیون و سینما دید طولایی دارید و بیش از سی سال است که در این حرفه مشغول به فعالیت هستید. پس از این همه سال و این همه تجربه، آیا نقش خاصی در ذهن شما هست که

دوست داشته باشید آن را بازی کنید و هنوز به شما پیشنهاد نشده است؟

خیر، زمان که می‌گذرد من به دلایل اجتماعی و زندگی شخصی روحیاتی مختلف پیدا می‌کنم و خواسته من برای بازی کردن تغییر می‌کند که چه نقشی را بازی کنم. چیزی که برای من خیلی مهم هست این است که آن نقشی را که در آن لحظه انتخاب کرده‌ام برای من رشد داشته باشد. ممکن است که آن شخصیت در یک مجموعه‌ای باشد و برای مثال خودش را در یک سریال تلویزیونی نشان بدهد و یا ممکن است در یک مجموعه‌ای مثل به فرض تئاتر باشد. من تجربیات خیلی سنگینی مثل سقراط، مصدق و نقش‌های دیگر را داشته‌ام ولی این به آن معنا نیست که آن نقش‌ها را آدم بیشتر دوست دارد و آن نقش‌ها مهم است. به نظر من مسیر کاری من هم در نوشتن و هم در بازی کردن و تا حدی هم در کارگردانی انگار یک راه است که من از سال‌ها پیش شروع به پیمودن آن کرده‌ام و این راه به مرور دارد من را به خودم نشان می‌دهد؛ این حرفی که می‌گویم شعار نیست و یک واقعیت است که در واقع هنر، بازیگری، نویسندگی، تئاتر و سینما برای من یک طریقت برای رسیدن به خودم و شناخت خودم است؛ و اینکه بتوانم یک آدم بهتری باشم و یک آدمی باشم که ابعاد بیشتری را در وجود خودم تجربه کرده باشم. در گذشته مواقعی بود که دلم نمی‌خواست نقش‌های منفی را در وجود خودم تجربه کنم اما به تازگی و یکی، دو سالی است که این انگیزه در من به وجود آمده که آن بخش منفی درون خودم را در یک نقش منفی به چالش بکشم. بنابراین پاسخ من خیر است، چرا که انگیزه من برای بازی کردن همیشه متغیر بوده و هنوز هم متغیر است یعنی نقش

من همیشه بر اساس نقش‌هایی که دوست دارم انتخاب می‌کنم و بر حسب اتفاق اینطور شده که چند اثری هم با مشکل روبه‌رو شده است. در واقع من بیشتر به اینکه چه نقشی را در چه فضایی قرار است کار کنم نگاه می‌کنم تا اینکه نتیجه‌ی کار را در نظر بگیرم.

خاصی نیست که دلم بخواهد آن را بازی کنم.

زمانی که شما وارد این حرفه شدید فضای مجازی وجود نداشت اما در حال حاضر خیلی‌ها حتی هم نسلان شما - با آن همراه شده‌اند. شما خیلی فعالیتی در فضای مجازی ندارید، آیا این انتخاب شخصی شما بوده یا اینکه فرصت فعالیت در آن فضا را ندارید؟ و در حال حاضر چقدر نقش فضای مجازی را در پیش برد بازیگران خصوصاً جوان تر موثر می‌دانید؟

نقش دنیای مجازی را برای رشد انسان‌ها و به صورت اخص بازیگران جوان و یا حتی بازیگران مسن‌تر نمی‌شود نادیده گرفت. به طور کلی نقش این پدیده را در انسان امروز و در انسان قرن بیست و یکم نمی‌شود نادیده گرفت و کسی که بخواهد نادیده بگیرد و بخواهد آن را رد کند در واقع یک حقیقت بزرگ هستی انسان را دارد نادیده می‌گیرد. دلیل اینکه من خودم را از این مقوله بری داشتم و دلم نخواستم تا در دنیای مجازی حضور داشته باشم، یک گرایش به خلوت است که در حال حاضر من به آن بیشتر نیاز دارم تا وارد شدن به یک دنیای اجتماعی بزرگ‌تر؛ ولی این یک انتخاب شخصی است و چیزی نیست که من بخواهم بگویم که این درست است. در واقع در حال حاضر این برای من درست است. من خیلی وقت‌ها غبطه می‌خورم، یعنی فکر می‌کنم که ای کاش من خودم را در دنیای مجازی هم به چالش می‌کشیدم و خودم را در ارتباط با دیگر انسان‌های کشورم و با دیگر انسان‌های کل کره زمین به چالش می‌گذاشتم؛ چرا که شاید این طور هم به نوع دیگری بهتر می‌توانستم خودم را بشناسم و بهتر می‌توانستم به عنوان یک انسان رشد کنم اما در حال حاضر خلوت بیش از چیزهای دیگر برای من اهمیت دارد و من به آن نیاز دارم.

در حال حاضر مشغول چه کاری هستید؟

من در حال حاضر در یک سریالی مشغول به بازی هستم که به کارگردانی وحید امیرخانی است و نام فعلی این سریال «بیچه محل» است ولی بعدها تغییر خواهد کرد. این سریال درباره کودکان کار است که در خیابان رشد می‌کنند و در واقع فوکوس اصلی آن روی کودکان خیابانی و به قول معروف قشر فقیرتر است. من یکی، دو سالی هست که خیلی به دنبال بازی کردن در نقش منفی بودم که الان آن شجاعت را پیدا کرده‌ام که در درون خودم آن جنبه‌های منفی را کشف کنم. من در این سریال نقش دو برادر دو قلورا دارم که یکی از آن‌ها کاملاً منفی است و دیگری هم تا حدی منفی است و این مسأله برای من خیلی چالش دارد؛ یعنی بازی کردن دو نقشی که در واقع یک سری ژن‌ها و دی‌ان‌ای‌های مشترک دارند و در حال حاضر این دو نقش برای من خیلی جذاب است.

